

Raamattu Jumalan sana

2. Piet. 1:12-21

12. Siksi aion **aina muistuttaa** teitä näistä asioista, vaikka te ne tiedättekin ja olette vahvistuneet siinä **totuudessa**, joka teillä on.

13. Katson kuitenkin oikeaksi muistuttaa ja **herättää** teitä **niin kauan kuin olen tässä majassa**.

14. Minä näet tiedän, että tämä majani puretaan äkkiä, kuten meidän Herramme Jeesus Kristus minulle on ilmoittanut.

15. Pysin siis huolehtimaan siitä, että te minun lähtöni jälkeenkin voisitte **aina muistaa nämä asiat**.

16. Emmehän me seuranneet viekkaasti sepitettyjä taruja, kun teimme teille tietäväksi **Herramme Jeesuksen Kristuksen voimaa ja tulemusta**, vaan olimme **hänen valtasuuruutensa silminnäkijöitä**.

17. Hän **sai Isältä Jumalalta kunnian ja kirkkauden**, kun hänelle tuli tämä **Ylhäi-**

simmän Kirkkauden ääni: "Tämä on minun rakas Poikani, johon minä olen mieltynyt."

18. Tämän äänen me kuulumme tulevan taivaasta, kun olimme hänen kanssaan **pyhälä vuorella**.

19. Niin on nyt meille **profeetallinen sana entistäkin lujempi**, ja te teette hyvin, jos **otatte siitä vaarin** niin kuin **pimeässä paikassa loistavasta lampusta**, kunnes päivä valkenee ja **kointähti syttyy teidän sydämissänne**.

20. Ennen kaikkea teidän tulee tietää, **ettei yksikään Raamatun profetia ole kenenkään omin neuvoin selitettävissä**,

21. sillä mitään profetiaa ei ole koskaan tuotu esiin ihmisen tahdosta, vaan **Pyhän Hengen johtamina ihmiset ovat puhuneet sen, minkä saivat Jumalalta**.

Kysymykset

Mitä asioita meidän tulee aina muista? Miksi se on tärkeää? Millaisia tehtäviä on hyvä suorittaa ennen kuin matka tässä ajassa päättyy? Miten sinä valmistaudut kuolemaasi? Mihin perustuu kristillinen usko? Miksi Raamattu on luotettava? Millainen merkitys Jeesuksen kirkastumisella oli Jeesukselle, Pietarille ja meille? Millä tavalla Jumala puhuu? Miten se vaikuttaa meihin? Miten Raamattu on syntynyt? Millaista on Raamatun oikea selittäminen? Näitä kysymyksiä Pietari sivuaa jaksossamme hänen toista kirjettään.

Tulkinnat

Tänä päivänä taistellaan Raamatusta. Toki sitä vastaan on hyökätty halki vuosisatojen. Puolustajat ovat varsin tehokkaasti kyenneet osoittamaan, että vanhojen liberaalien väitteet tekstien myöhäisyydestä ja epähistoriallisuudesta ovat vailla perusteita, ne nousevat enimmäkseen väittäjien naturalistisesta, Jumalan ihmeet kieltävästä maailmankuvastaan eivätkä itse teksteistä. Tänä onkin suosituimpaa hyökätä Raamattua vastaan tekemällä sen sanoma turhaksi vetoamalla siihen, että Raamattua tulkitaan kovin monella eri tavalla.

Sinänsä pitää paikkansa, että Raamatun auktoriteettiin uskovillakin on erilaisia tulkintoja monistakin opillisista kysymyksistä kuten kasteesta, ehtoollisesta tai hyvien töiden merkityksestä uskovien elämässä. Mutta se ei tarkoita, että he kiistäisivät Raamatun luotettavuuden. Asia kertoo lähinnä sen, että tulkintamme Raamatusta ovat puutteellisia ja ajoittain vääriä johtuen inhimillisistä rajoituksistamme ja syntyisyydestämme. Jokainen Raamatun lukija väistämättä tulkitsee lukemaansa omasta

henkilökohtaisesta kokemusmaailmastaan käsin, mutta se ei tietenkään tarkoita, että jokainen tulkinta olisi oikea.

Pyhän Hengen tulkinta

Pietari osoittaa jaksossamme, että Raamatun oikean tulkitsemisen ehto on, se että lukijalla on Jumalan Pyhä Henki ohjaamassa häntä. Pyhä Henki vie Herran oman kaikkeen totuuteen, vaikka se on aina myös kasvuprosessi Herran syvemmissä tuntemisessa Sanan kautta. Koska niin on, ihmisen on täysin mahdollista tulkita Raamattua oikein nimenomaan pelastuskysymyksessä ja Sanan soveltamisessa kunkin omaan elämäänsä. Voidakseen tulkita Raamattua oikein elävän uskovankin on ehdottomasti pidettävä mielessään sen kokonaissanoma, sen keskus Kristus ja Hänen pelastustekonsa. Siksi Pietari kirjoittaa:

Muista pääasiat

Siksi aion aina muistuttaa teitä näistä asioista, vaikka te ne tiedättekin ja olette vahvistuneet siinä totuudessa, joka teillä on. Katson kuitenkin oikeaksi muistuttaa ja herättää teitä niin kauan kuin olen tässä majassa. ... Pysin siis huolehtimaan siitä, että te minun lähtöni jälkeenkin voisitte aina muistaa nämä asiat. (12-13,15)

Pietarin kirjeen tarkoitus on muistuttaa meitä asioista, jotka ovat evankeliumin ydinsisältöä. Hän viittaa siihen, mitä hän edellisessä kirjeessään oli kirjoittanut ja myös siihen, minkä hän oli juuri edellä maininnut. Hän oli jakanut siitä, mitä Jeesus Kristus teki ja tekee ja miten pelastuksesta Jeesuksen kautta päästään osalliseksi uskomaalla Jumalan lupauksen sana. Voisimme sanoa, että Pietari tarkoittaa, että Raamatun oikean ymmärtämisen avain on siinä, mikä myöhemmin tiivistettiin uskon säännöksi, josta laajennettiin Apostolinen uskontunnustus:

Minä uskon Jumalaan, Isään, Kaikkivaltiaaseen, taivaan ja maan Luojaan, ja Jeesukseen Kristukseen, Jumalan ainoaan Poikaan, meidän Herraamme, joka sikisi Pyhästä Hengestä, syntyi neitsyt Mariasta, kärsi Pontius Pilatuksen aikana, ristiinnaulittiin, kuoli ja haudattiin, astui alas tuonelaan, nousi kolmantena päivänä kuolleista, astui ylös taivasiin, istuu Jumalan, Isän, Kaikkivaltiaan, oikealla puolella ja on sieltä tuleva tuomitsemaan eläviä ja kuolleita, ja Pyhään Henkeen, pyhän yhteisen seurakunnan, pyhän yhteyden, syntien anteeksiantamisen, ruumiin yläousemisen ja iankaikkisen elämän.

Syystä monissa kirkkokunnissa uskontunnustus lausutaan joka jumalanpalveluksessa. Pietari kolmeen kertaan korostaa, miten tärkeää on aina muistaa, kuka Kristus on, mitä Hän on tehnyt ja miten pelastuksesta päästään osalliseksi Hänen tuntemisessaan. Ei ole siis pelastusta erillään Jeesuksesta Kristuksesta eikä mitään oikeaa Raamatun ymmärtämistä ohi Hänen henkilökohtaisen tuntemisensä.

Evankeliumin suuret opit, että Jeesus on Kristus, että Jeesus Kristus tuli maailmaan pelastamaan syntisiä, että ne, jotka uskovat Herraan Jeesukseen Kristukseen, pelastuvat, ja että kaikkien Jumalaan uskovien tulee harjoittaa hyviä tekoja - nämä ovat totuuksia, joita apostolit aina korostivat. Ne ovat asiat, joita ei voi tietää liian hyvin eikä uskoa liian lujasti. Edistyneimmätkin uskovat eivät voi pitää perusasioita tarpeettomia. Usko palaa toistuvasti perusasioihin. Kirjeissään Paavalikin muistuttaa jatkuvasti pelastuksen perusasioita:

Mutta kun Jumalan, meidän pelastajamme, hyvyys ja ihmisrakkaus ilmestyi, hän pelasti meidät, ei vanhurskaudessa tekemiemme tekojen ansiosta vaan laupeutensa tähden uudestisyntymisen pesun ja Pyhän Hengen uudistuksen kautta. Tämän Hengen hän vuodatti runsaasti päällemme Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen kautta, jotta me, vanhurskautettuina hänen armostaan, tulisimme iankaikkisen elämän perillisiksi toivon mukaan. Tämä sana on varma, ja tahdon sinun teroittavan näitä asioita, että ne, jotka uskovat Jumalaan, olisivat ahkeria tekemään hyvää. Se on ihmisille hyvää ja hyödyllistä. (Tiit. 3:4-8)

Ennen pois lähtöä

Minä näet tiedän, että tämä majani puretaan äkkiä, kuten meidän Herramme Jeesus Kristus minulle on ilmoittanut. (14)

Kun kirjoitan tätä juuri 80 täyttäneenä, joudun mietiskelemään, millaisen perinnön haluaisin jättää lapsilleni ja lastenlapsilleni. Pietari halusi omille hengellisille lapsilleen jättää testamenttina kolme asiaa. Ensinnäkin uskontunnustuksen sisällön (1. luku), sitten varoituksen harhoista (2. luku) ja lopuksi kehotuksen odottaa Jeesuksen toista tuloa (3. luku). Minäkin haluaisin samaa ja siksi kirjoitan näitä tekstejäni siinä toivossa, että lapseni ja lapsenlapseni jossain elämän vaiheessa lukisivat niitä. Mitään parempaa perintöä minulla ei ole heille antaa.

Pietarille kuoleman läheisyys ei merkinnyt hiljaista hiipumista, niin kuin ehkä monille vanhemmille, vaan hän halusi toimia tarmokkaasti niin, että hänen testamenttinsa leviäisi kirjallisena mahdollisimman monille. Hän tiesi, ettei suullinen tieto unohtuu nopeasti ja panosti siksi kirjeitten lähettämiseen. Meille ne ovat yhä tallella ja muistuttavat yhä Jumalan kansaa siitä, mikä meitä odottaa edessämme. Hän tiedosti myös, että aikamme täällä ajassa on lyhyt. Meidän kannattaa miettiä, mihin sen käytämme.

Uskovan kuolema

Ennen taivaaseen astumistaan Jeesus oli sanonut Pietarille, miten tämä kuolisi:

"Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: Kun olit nuorempi, sinä vyötit itsesi ja kuljit, minne tahdoit. Mutta kun vanhenet, sinä ojennat kätesi ja sinut vyöttää toinen ja vie sinut, minne et tahdo." Näin sanoessaan hän ilmaisi, millaisella kuolemalla Pietari oli kirkastava Jumalaa. (Joh. 21:18-19)

Joskus olen sanonut, että Japanissa on tärkeämpää, miten uskova kuolee kuin miten hän elää. Kuolintapa nimittäin paljastaa usein, millaiselle perustalle ihmisen elämä oli rakennettu. Jos viimeisissä tuskissa ja kuolinkamppailussa voi yhä omistaa Jumalan rauhan, se kertoo enemmän kuin monet saarnat. Pietari ristiinnaulittiin pää alaspäin ja Jeesus vakuutti, että juuri tuo kuolintapa kirkasti, millainen Jumala Pietarilla oli.

Uskova voi kyllä pelätä kuolemaa edeltäviä kipuja ja sairautta, mutta itse kuolemasa hänellä ei ole mitään pelättävää. Jeesus sanoi:

"Totisesti, totisesti minä sanon teille: jos joku pitää minun sanani, hän ei ikinä näe kuolemaa." (Joh. 8:51) Jos siis uskova ei koe eikä näe kuolemaa, niin mitä hän sitten näkee? Kun hänen silmänsä sulkeutuvat, hänen edessään loistavat Jeesuksen ihmeelliset ja kirkastetut kasvot.

Ruumiin pois riisuminen

Pietari kuvaa ruumistaan sielun majaksi. Se on kevyt rakennelma, jonka paalut voidaan helposti irrottaa ja jonka narut voidaan helposti katkaista. Tämä maja on riisuttava pois. Meidän ei ole tarkoitus pysyä pitkään tässä maallisessa asunnossamme. Niin kuin yöllä riisumme vaatteemme ja laitamme ne pois, niin meidän on kuollessamme riisuttava ruumiimme, ja se on laitettava hautaan ylösnousemuksen aamuun asti. Paavali käytti samaa kuvaa ja kuvasi, millainen tapahtumasarja majan purkaminen tulisi meille olemaan:

Me tiedämme, että vaikka tämä meidän maallinen telttamajamme hajotetaankin, meillä on taivaissa Jumalan valmistama asunto, ikuinen koti, joka ei ole käsin tehty. Täällä me huokailemme ikävöiden, että saisimme pukeutua taivaalliseen majaan, sillä kun olemme pukeutuneet siihen, meitä ei enää havaita alastomiksi. Me, jotka olemme tässä majassa, huokailemme ahdistuneina. Emme näet tahdo riisuttua vaan pukeutua, niin että elämä nielisi sen, mikä on kuolevaista. Jumala itse on valmistanut meidät juuri tähän ja on antanut meille vakuudeksi Hengen. Siksi olemme aina turvallisella mielellä ja tiedämme, että niin kauan kuin olemme kotona tässä ruumiissamme, olemme poissa Herran luota. Mehän vaellamme uskossa, emme näkemisessä. Mutta me olemme turvallisella mielellä ja haluaisimme mieluummin muuttaa pois ruumiistamme kotiin Herran luo. (2. Kor. 5:1-8)

Vaikka jokainen uskova voi suhtautua oman ruumiinsa kuolemaan turvallisesti, pelkäämättä, hänen on kuitenkin samalla pidettävä mielessään, se miten Paavali jatkaa:

Siksi pidämme kunnia-asianamme olla hänelle mieliksi, olimmepa kotona tai poissa kotoa, sillä meidän kaikkien on tultava Kristuksen tuomioistuimen eteen, jotta kukin saisi sen mukaan, mitä hän ruumiissa ollessaan on tehnyt, hyvää tai pahaa. (2. Kor. 5:9-10)

Uskovalla on hyvä elämä tänään, jos hän on valmis kuolemaan myös tänään. Päivittäisellä elämälämme on ikuisuusmerkitys ja siksi on tärkeää, mitä teemme nyt. Ollaksesi valmis omaan kuolemaasi sinun on joka päivä huolehdittava siitä, että teet parannuksen sen päivän synneistä, tunnustat ne ja omistat syntien anteeksiantamuksen Jeesuksen uhriveren tähden.

Silminnäkijöiden todistus

Emmehän me seuranneet viekkaasti sepitettyjä taruja, kun teimme teille tiettäväksi Herramme Jeesuksen Kristuksen voimaa ja tulemusta, vaan olimme hänen valtasuuruutensa silminnäkijöitä. (16)

Ensimmäisessä kirjeessään Pietari käsitteli kysymystä Vanhan testamentin profetioista ja tässä toisessa hän taas avaa sitä, miten Uusi testamentti syntyi. Tämän kirjeen 3. luvussa hän viittaa lukemiinsa Paavalin kirjeisiin ja antaa niille saman painoarvon kuin Vanhalle testamentille eli pitää niitä siis Jumalan sanana, jonka vääristeleväminen on äärimmäisen vaarallista:

Lukekaa Herramme pitkämielisyys pelastukseksi, niin kuin myös rakas veljemme Paavali on hänelle annetun viisauden mukaan teille kirjoittanut. Näin hän tekee kaikissa kirjeissään, kun hän puhuu näistä asioista. Tosin noissa kirjeissä on yhtä ja toista vaikeatajuistakin, mitä tietämättömät ja epävakaaat vääristelevät, niin kuin muitakin Kirjoituksia, omaksi kadotukseksi. (3:15-16)

Suhteemme Raamattuun kertoo samalla suhteemme Jumalaan, sillä Jumalan tunteminen Jeesuksen kautta perustuu siihen, mitä Raamattu meille Hänestä puhuu ja mitä Hän itse Raamatun sanojen kautta puhuu meille. Raamatussa on siis kysymys aina elävän Persoonan puheesta ja lukiessamme sitä olemme kasvokkain Herran edessä.

Nyt Pietari korostaa sitä, että Uusi testamentti perustuu silminnäköisten todistukseen ja on siksi luotettava historiallinen dokumentti. Uuden testamentin kertomus on luonteeltaan sellainen, että kukaan ihminen ei olisi voinut sellaista keksiä. Siinä Jumala tulee niin alas ja kääntää pääläelleen kaikkinaiset inhimilliset arvostusasteikot, että se ei yksinkertaisesti sovi luonnollisen ihmisen ylpeyteen. Paavali kuvaa evankeliumia näin:

Teen teille tiettäväksi, veljet, että minun julistamani evankeliumi ei ole ihmismielen mukaista. Enhän minä ole sitä keneltäkään ihmiseltä saanut, eikä sitä ole minulle opetettu, vaan sain sen ilmestyksessä Jeesukselta Kristukselta. (Gal. 1:11-12)

Pietari tiedostaa hyvin, että ihmiset osaavat kyllä laatia kaikenlaisia myyttisiä kertomuksia ja taruja, mutta evankeliumi on aivan vastoin ihmismieltä, se on Jumalan mielen kuvaus. Hän itse oli paikalla, kun Jumala paljasti voimansa niin Jeesuksen parantamistoiminnassa kuin Hänen muissa ihmeissään, mutta aivan erityisesti Jeesuksen kärsimisessä, kuolemassa ja ruumiillisessa ylösnousemuksessa. Niissä historiallisissa tapahtumissa näkyi Jumalan voima ja ne kertoivat samalla, millainen merkitys Jeesuksen ihmiseksi tulemisella oli ja millainen tulee olemaan Hänen paluunsa kirkkaudessa.

Kirkastusvuorikokemus

Pietari sai kirkastusvuorella välähdyksen siitä kirkkaudesta, jolla Jeesus on kerran tuleva takaisin. Siksi hän jatkaa näin:

Hän sai Isältä Jumalalta kunnian ja kirkkauden, kun hänelle tuli tämä Ylhäisimmän Kirkkauden ääni: "Tämä on minun rakas Poikani, johon minä olen mieltynyt." Tämän äänen me kuulumme tulevan taivaasta, kun olimme hänen kanssaan pyhällä vuorella. (17-18)

Isä kirkasti Poikansa Pietarin, Jaakobin ja Johanneksen silmien edessä osoittaakseen, millaisessa kirkkaudessa Jeesus on tuleva takaisin suuressa kunniassaan pilvien päällä kokoamaan oman seurakuntansa Karitsan hääjuhlaan. Nämä kolme saivat nähdä, miten jumalallinen kirkkaus loisti Jeesuksen inhimillisen olemuksen läpi. Jeesus oli 100% Jumala ja samalla 100% ihminen. Hän on herrojen Herra, joka saapuu juuri tuossa kirkkaudessaan takaisin. Merkittävää on myös se, miten Pietari nimittää Isä Jumalaa. Hänen yksi nimensä on Ylhäisin Kirkkaus.

Jeesus on osallinen Isän kirkkaudesta. Hän on Jumala Jumalasta, yhtä Isän kanssa. Siksi Jeesus saattoi sanoa opetuslapsilleen: *"Joka on nähnyt minut, on nähnyt Isän."* (Joh. 14:9)

Koska Jeesus on myös todellinen ihminen, Marian Poika, niin kirkastuksessa oli kysymys myös ilmoituksesta siitä, mitä Jumala on suunnitellut ihmisen osaksi. Jos ihminen ei olisi langennut syntiin, hän olisi kuolemaa kärsimättä suoritettuaan tehtävänsä maan päällä siirtynyt kuolemaa näkemättä lopulliseen taivaalliseen kirkkau-

den hahmoonsa. Synnittömän ihmisen ajallisen elämän päätös olisi siis ollut kirkastaminen ja siirtyminen taivaalliseen ylistyspalveluun. Mutta Jeesus laskeutui vuorelta alas kantaakseen meidän syntimme Golgatan ristille. Ristin uhrin vuoksi pelastetutkin saavat lopulta ikuisiksi perinnökseen saman kirkkauden kuin Jeesuksella ihmisenä oli ja on.

Jumalan puhe

Nyt Pietari haluaa vielä korostaa sitä, mitä Isä puhui kirkastusvuorella: *"Tämä on minun rakas Poikani, johon minä olen mieltynyt."* Jumalan suurin kirkkaus näkyy siinä rakkaudessa, jonka Isä osoittaa Pojalleen. Ellemme tajua kuinka suunnaton ja ihmeellinen, miten mittaamattoman syvä ja täydellinen on Jumalan kolmen Persoonan välinen rakkaus, emme voi myöskään tajua, miten käsittämättömän suuren uhruksen Isä teki luovuttaessaan oman Poikansa kärsimään ja kuolemaan meidän syntiemme ikuisen rangaistukseen Golgatan kukkulalla. *"Jumala on rakkaus"* ei tarkoita vain sitä, että Hän osoittaa rakkauttaan syntisiä ihmisiä kohtaan, vaan ennen kaikkea sitä, että Jumalan kolmen Persoonan välillä vallitsee syvä dynaaminen rakkaussuhde ikuisuudesta ikisuuteen.

Siinain vuorella Jumala pilven keskellä väkevällä huudolla puhui Israelin kansalle kymmenen käskyä, jotka ilmaisevat rakkauden sisällön. Rakkaus täyttää lain. Nyt tällä kirkastuksen vuorella, jossa oli mukana myös Mooses ja Elia puhui suunnattomasta uhristaan kaikki kymmenen käskyä rikkoneiden ihmisten puolesta, kun Hän luovutti Jeesusken matkalle kohti Golgataa. Lain vaatimukset Jumala täytti puolestamme Jeesusken täydellisessä elämässä ja Hänen sovitusuhrissaan ristin sijaiskärsimyksellä.

Profeetallinen sana

Niin on nyt meille profeetallinen sana entistäkin lujempi, ja te teette hyvin, jos otatte siitä vaarin niin kuin pimeässä paikassa loistavasta lampusta, kunnes päivä valkenee ja kointähti syttyy teidän sydämissänne. (19)

Kristillinen usko lepää Jumalan puheen varassa. Siitä Heprealaiskirje kirjoittaa: *Jumala puhui muinoin monesti ja monin tavoin isille profeettojen kautta. Näinä viimeisinä päivinä hän on puhunut meille Pojan kautta, jonka hän on pannut kaiken perilliseksi ja jonka kautta hän myös on luonut maailmat. Poika on Jumalan kirkkauden säteily ja hänen olemuksensa kuva, ja hän ylläpitää kaikkea sanansa voimalla. Toimitettuaan puhdistuksen synneistä hän on istunut Majesteetin oikealle puolelle korkeuksissa. (Hepr. 1:1-3)*

Tämä maailma on erehdyksen ja tietämättömyyden paikka. Jokainen ihminen maailmassa on luonnostaan vailla sitä tietoa, joka on välttämätön iankaikkisen elämän saavuttamiseksi. Jos ihmiset koskaan tehdään viisaiksi pelastukseen, se tapahtuu Jumalan sanan loistaessa heidän sydämiinsä. Luonnolliset käsitykset Jumalasta eivät riitä langenneelle ihmiselle, joka parhaimmillaankin tietää Jumalasta hyvin vähän ja jonka olisi kuitenkin ehdottomasti tiedettävä Jumalasta paljon enemmän kuin Aatami tiesi viattomana ollessaan.

Kun Jumalan Pyhä Henki suuntaa pyhien kirjoitusten valon sokeaan mieleen ja pimeään ymmärrykseen, silloin hengellinen päivä valkenee ja päivätähti nousee tuossa sielussa. Pimeän mielen valaistuminen on kuin päivänvalo, joka kirkastuu, ete-

nee, leviää ja leviää koko sielun läpi, kunnes koittaa täydellinen päivä. Se on kasvavaa tietämystä. Ne, jotka ovat tällä tavoin valaistuneet, eivät koskaan luule tietävänsä tarpeeksi, ennen kuin he oppivat tietämään niin, kuin Jumala tuntee heidät.

Pyhä Henki synnyttää uskon Raamatun sanaa välineenään käyttäen. Herra puhuu ihmisen omalletunnolle kipeää lain sanaa, osoittaa kuinka syntinen hän on ja kyvytön pelastamaan itseään. Samalla Herra lupaa sanassaan, että huutamalla Jeesuksen nimeä avuksi ihminen pelastuu. Kuuliaisena tälle sanalle syntinsä tunnustava saa armon ja Pyhä Henki asettuu asumaan ihmiseen. Vaikka Pyhä Henki asuu uskoon tullessa, pelastettu ei mene ikään kuin sydämessä asuvan Jeesuksen luokse, vaan ulkopuolellaan asuvan Jeesuksen luokse sanan kautta. Kristillinen usko ei suuntaudu sisäänpäin vaan ulospäin, Raamatun sanan kautta Jeesukseen päin.

Pietari osoittaa, että sisimmässämme ei asu lamppua, vaan valo, joka valaisee kyllä sydämemme syvimmätkin sopukat tulee ulkoa päin Jumalan puheesta Raamatusta. Siksi uskovankin on suostuttava tunnustamaan oman sydämensä pimeys ja etsittävä päivittäin valoa, jopa jokaiselle askeleelleen Jumalan valoa Herralta. *”Sinun sanasi on jalkojeni lamppu ja valo minun polullani.”* (Ps. 119:105) Sana on lamppu niiden jaloille, jotka käyttävät sitä oikein. Se paljastaa tien, jota ihmisten tulee vaeltaa, se on keino, jonka avulla me tulemme tuntemaan elämän tien. Mutta se edellyttää myös sitä, että suostumme olemaan kuuliaisina sanan kehotuksille. Uskovan sydämessä asuva Pyhä Henki tekee mahdolliseksi sen, että hän noudattaa sanaa, ottaa siitä vaarin.

Mutta vanhurskaiden polku on kuin aamun koitto, joka kirkastuu kirkastumistaan täyteen päivään saakka. Jumalattomien tie on kuin pimeys: he eivät tiedä, mihin kompastuvat. (Sananl. 4:18-19)

Raamatun inspiraatio

Ennen kaikkea teidän tulee tietää, ettei yksikään Raamatun profetia ole kenenkään omin neuvoin selitettävissä, sillä mitään profetiaa ei ole koskaan tuotu esiin ihmisen tahdosta, vaan Pyhän Hengen johtamina ihmiset ovat puhuneet sen, minkä saivat Jumalalta. (20-21)

Pyhät kirjoitukset ovat Jumalan sanaa. Väite ei ole ainoastaan elävän kristityn uskonkappale, vaan myös tiedon asia. Niin kuin ihminen ei vain usko, vaan tietää varmasti, että juuri se henkilö on hänen erityinen ystävänsä, jossa hän näkee kaikki hänen ystävänsä oikeat, erityiset, erottuvat tunnusmerkit ja luonteenpiirteet, niin kristitty tietää, että tuo kirja on Jumalan sana, jossa hän näkee kaikki jumalallisesti inspiroituneen kirjan oikeat tunnusmerkit ja luonteenpiirteet. Hän maistaa siinä makeutta, tuntee voimaa ja näkee kirkkautta, joka on todella jumalallista. Kirjoitusten jumalallisuus on ensin tunnettava ja tunnustettava, ennen kuin niistä on ihmiselle hyötyä. Ihminen voi käyttää koko elämänsä Raamatun tutkimiseen löytämättä siitä mitään apua elämäänsä, jos hän asettuu sanan yläpuolelle ja mestaroi sitä. Mutta jos hän nöyrytyy Sanan itsensä alle, sen tutkittavaksi ja tuomittavaksi, hän löytää ihmeellisen uuden maailman, Jumalan ilmoituksen, tien Jumalan luo.

Raamatun inspiraatiosta eli siitä tavasta, miten Jumala antoi sanansa ihmisille ja miten he sen kirjasivat ylös, on esitetty monenlaisia käsityksiä. Sanainspiraatio tarkoittaa, että Jumala huolehti siitä, että jokainen Raamattuun kirjoitettu sana on alkupe-

räisissä käsikirjoituksissa juuri niin kuin Herra sen tahtoi. Se ei kuitenkaan tarkoita, että Raamatun kirjoittajat olisivat olleet ikään kuin vain kirjureita, jotka tallensivat sanat sitä mukaan kuin Jumala saneli ne. Jumala käytti kirjoittajien persoonia, heidän lahjojaan ja kokemuksiaan välineinä antaessaan sanansa. He saattoivat saada näkyjä, he kuulivat Jumalan puhetta, he tutkivat historiallisia tapahtumia, seppivät lauluja ja sananlaskuja. Kirjoittajat olivat syntisiä ja vajavaisia ihmisiä, mutta Jumala huolehti siitä, että kirjoituksista tuli silti sanasta sanaan kokonaan totta ja Jumalan tahdon mukaista tekstiä. Raamattu on siis ihme siinä missä esimerkiksi parantamisihmeekin.

Vääriä malleja

Uskova hylkää niin sanotun asiainspiraation, jonka mukaan Jumala antoi kyllä asian ja sisällön, mutta kirjoittajat saivat sen tallettaa parhaan kykynsä mukaan ja saattoivat tehdä siinä myös virheitä. Tietenkin Jumala antoi kirjoittajille asiat, mutta ei vain niitä, vaan huolehti myös siitä, että kaikki sanat viimeistä piirtoa myöten ovat Jumalan sanaa. Jeesus itse sanoo:

Totisesti minä sanon teille: kunnes taivas ja maa katoavat, ei laista katoa pieninkään kirjain, ei ainoakaan piirto, ennen kuin kaikki on tapahtunut. Joka siis jättää pois yhdenkin näistä pienimmistä käskyistä ja sillä tavoin opettaa ihmisiä, sitä kutsutaan pienimmäksi taivasten valtakunnassa. Mutta joka noudattaa ja opettaa näitä käskyjä, sitä kutsutaan suureksi taivasten valtakunnassa. (Matt. 5:18-19)

Uskova hylkää myös modernin liberaalin ajattelun, jonka mukaan Raamattu olisi vain uskonnollisten ihmisten kuvausta omasta uskonnollisuudestaan ja kokemuksistaan. Samoin uskova hylkää väitteen, että vain osa Raamatusta olisi Jumalan sanaa ja muut aikaan sidottua ja vanhentunutta. Modernin ajattelu lähtee liikkeelle siitä, että ihminen on kaiken mitta. Raamattu osoittaa, että juuri se, että ihminen kuvittelee olevansa totuuden mitta, on varsinainen synnin olemus, nousemista Jumalan yläpuolelle, julistautumista itse omaksi jumalakseen.

Raamatun voi testata

Kirjoitusten sanoja on siksi pidettävä Pyhän Hengen sanoina, ja meidän on pidettävä itse sanojen ja ilmaisujen kaikkea selkeyttä ja yksinkertaisuutta, kaikkea voimaa ja hyveellisyyttä, kaikkea tyylikkyyttä ja asianmukaisuutta Jumalasta peräisin olevina. Se ei koske vain uskoon liittyviä asioita vaan kaikkia kirjoitettua.

Jeesus osoittaa, että Hänen opetuksensa ja myös koko Raamattu on mahdollista testata ja sen perusteella voi kuka tahansa päätellä, pitääkö se yhtä totuuden kanssa:

Jeesus vastasi heille: "Minun oppini ei ole minun vaan hänen, joka on minut lähettänyt. Jos joku tahtoo tehdä hänen tahtonsa, hän tulee tietämään, onko tämä oppi Jumalasta vai puhunko minä omiani. (Joh. 7:16-17)

Kukaan ei voi päästä sisälle Raamatun totuuteen muuten kuin suostumalla olemaan sille kuuliainen. Sillä kysymys ei ole vain Raamatun opetuksesta vaan siitä, että Henkilö itse Jumala puhuu sen kautta. Vain asettumalla Herran opetettavaksi löytyy totuus.

Hiroimi Haseben todistus

Muistan Koben Raamattukoulusta nuoren neidon, Hasebe nimeltään. Hän kävi kokonaiset kaksi vuotta Raamattukoulua, joista ensimmäisen ajan toimin myös siellä

opettajana. Epälukuisia kertoja hän pyysi saada sielunhoitoa, koska hän ei mitenkään kyennyt ymmärtämään Raamatun evankeliumia, vaikka kuinka opiskeli Jumalan Sanaa. Tiesin, että hän kävi myös muiden opettajien luona etsimässä neuvoa samaan kysymykseen. Joskus hän huokaili, pitäisikö hänen saada uudestaan kaste, sillä hänet oli kotiseurakunnassaan kyllä kastettu. Kerran hän taas kyseli, pitäisikö hänen oppia puhumaan kielillä voidakseen uskoa Jeesukseen.

Toisen vuosikurssin lopulla sain häneltä viestin, joka kuului näin:

”Kävin useita kertoja keskustelemassa kanssasi, kun en ymmärtänyt Jeesuksen valmistamaa pelastusta. Se oli minulle todella tuskallista aikaa. Toisen vuosikurssin lokakuussa isäni sai aivoinfarktin ja joutui sairaalaan. Tapahtuma toi pintaan sen, miten syvästi minä olen syntinen. Pian avioliiton solmimisen jälkeen isäni alkoi harjoittaa kotiväkivaltaa äitiäni kohtaan. Sitä nähden ja kokien kasvoin. Yhdessä vaiheessa se oli niin hirveää, että jouduimme keskellä yötä äitimme kanssa pakenemaan kotoa. (Siihen aikaan toisin muin nykyään kodin sisäisestä väkivallasta ei puhuttu ja sitä pyrittiin kaikkiin voimin salaamaan. Siksi avun hakeminen oli vaikeaa.) Väkivalta oli kansakoulun kolmannen ja neljännen luokan aikana pahimmillaan. Rakkaudesta meihin lapsiin äitini, joka ei ollut tehnyt mitään pahaa, joutui isäni ja isäni äidin edessä maahan asti polvistuen anomaan sitä, että pääsisi takaisin kotiinsa. Kotiamme hallitsi isäni itsekäs väkivalta.

Sitten tapahtui yhtä ja toista. Isän väkivaltaisuus jatkui yhä, vaikka muuttuikin enimmäkseen henkiseksi ja sanalliseksi muodoltaan. Siksi kun isäni sairastui, sydämesi toivoin, että hän kuolisi tai edes äitini ottaisi hänestä nyt avioeron. En osaa tarkemmin eritellä äitini ja pikkusiskoni tunteita, mutta kyllä hekin vihasivat isää, vaikka heissä oli toisin kuin minussa ehkä hiukan lempeyttäkin tätä kohtaan.

Vaikka olin kristitty ja opiskelin Raamattukoulussa, koin olevani ei-kristittyjä paljon sydämettömämpi ihminen. Lähdin kuitenkin auttamaan äitiäni Nagoyaan isäni jouduttua sairaalaan. Tunsin syvästi alamittaisuuttani siellä.

Jouduin näin ollen olemaan poissa luennoilta puolitoista kuukautta, ennen kuin pääsin palaamaan Raamattukouluun. Syytin poissaolostani vihaamaani isääni ja valitin, että perheeni sairaus sotki opintoni. Mutta syytöksiä täynnä oleva sydämeni inhotti minua. Oli tuskallista nähdä, miten hirveä sydämeni oli. Palattuani kouluun kerron sydämeni tilan eräälle opettajalleni.

Hän sanoi minulle: ”Hasebe, sinä olet ymmärtänyt pelastuksen aivan väärin. Juuri tuollaisen sydämesi tähden Jeesus kärsi sijastasi ristillä.” Silloin vihdoinkin ymmärsin. En ollut lainkaan katsonut Jeesuksen ristin rakkauteen, olin vain tuijottanut omaan synkkään sydämeeni. Silloin ensi kertaa tajusin selkeästi, että Jeesuksen risti oli juuri minua varten.

Tällä tavalla Jumala kirkasti minulle rakkautensa: *”Me tiedämme, että kaikki yhdessä vaikuttaa niiden parhaaksi, jotka rakastavat Jumalaa, niiden, jotka hän on suunnitelmansa mukaan kutsunut.”* (Room. 8:28)

Valmistuttuani Raamattukoulusta palasin Nagoyaan. Siellä osui käsiini Pihkalan opitunneillaan jakama moniste, jota en aikanaan ollut lainkaan ymmärtänyt. Luin se

nyt uudestaan ja iloitsin, miten hyvää opetusta siinä oli pelastumisesta ja uskossa kasvamisesta.

Haluan tästedeskin vaeltaa Herran Jeesuksen kanssa. Aina kun lankean syntiin saa toistuvasti palata Jeesuksen ristin ääreen. Saan uuden anteeksiantamuksen ja saan kasvaa armossa. Sen lisäksi haluan jakaa saamastani suuresta armosta niille, jotka eivät vielä tunne Vapahtajaa. Ennen kaikkea haluan kiittää Jumalaa rakkaudesta, joka on Jeesuksessa Kristuksessa. (Nagoya, 2016)

Entä sinä?

Onko Raamattu sinulle rakas vai pysyykö se sinulle yhä suljettuna kirjana? Selvä on se, että Raamattu ei avaudu, ellemmme avaa sitä ja lue sitä. Mutta ratkaisevaa on se, millä asenteella sitä luemme. Saako se paljastaa sinun todellisen tilasi vai pyritkö selittelemään ja livahtamaan sen syyttäessä sinua synneistäsi. Ellet sitä lukiessasi suostu kohtaamaan totuutta itsestäsi et tule myöskään koskaan löytämään Raamatun pääsanomaa Kristusta ja Hänen pelastustaan omaan elämääsi. Siksi Raamatun lukeminen voi olla ajoittain tuskallista, mutta totuuteen taipuvalle se avaa ihmeellisen Jumalan armon maailman, sydän löytää valon, Jeesuksen Kristuksen.